

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*

LEARNING STYLES OF THE STUDENTS IN THE FACULTY OF EDUCATION, CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY *

นฤมล คำปัญญา**

(วันที่รับบทความ: 30 เมษายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ: 21 สิงหาคม 2566; วันตอบรับบทความ: 30 สิงหาคม 2566)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ตามสาขาวิชา เพศ อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 18 สาขาวิชา จำนวน 610 คน โดยใช้วิธีการเลือก แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยพัฒนาจากแบบสำรวจของ Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีพฤติกรรมที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบอิสระ ระดับปานกลาง ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกสาขาวิชาจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ยกเว้นเฉพาะนักศึกษาใน 2 สาขา คือ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และ สาขาวิชาภาษาไทย ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภูมิหลังของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.147$, Sig. = .044) ส่วนเพศ สาขาวิชา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, นักศึกษาคณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

* บทความวิจัย, ได้รับทุนสนับสนุนวิจัยจากกองทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2563

** อาจารย์, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, E-mail: narumon_kha@g.cmru.ac.th

LEARNING STYLES OF THE STUDENTS IN THE FACULTY OF EDUCATION, CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY *

Narumon Khampunya**

(Received: April 30, 2023; Revised: August 21, 2023; Accepted: August 30, 2023)

ABSTRACT

The purposes of this research were to study learning styles of the students of Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University and compare their learning styles according to their gender, parent's, occupation, economic status and upbringing. The 610 subjects were first year students of Semester 2, Academic Year 2019 of 18 majors selected by a specific selection method. The research instrument was a survey form of the learning styles of students based on a survey by Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman. The data were analyzed by percentage, average, standard deviation, one-way variance analysis, and dual difference analysis by Scheffe method. The results revealed that the students exhibited learning behaviors with varying degrees of collaboration. These behaviors ranged from the highest level of collaborative learning, followed by participatory, peer-led, and independent learning style. The results of the comparative analysis of students' backgrounds revealed that students with different parenting styles exhibited statistically significant variations in their learning styles at the .05 level ($F = 3.147$, $Sig. = .044$). On the other hand, gender, field of study, parents' occupation, and parental monthly incomes did not result in different learning styles among the students.

Keywords: Learning Styles, Student Education, Chiang Mai Rajabhat University

* Research Article, Research grant supported by Chiang Mai Rajabhat University Research Fund, 2020

** Lecturer, Department of Curriculum and Instruction Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University,

E-mail: narumon_kha@g.cmr.u.ac.th

บทนำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นสถาบันการผลิต พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (Faculty of Education Chiang Mai Rajabhat University, 2018) ขององค์การวิชาชีพ เป็นแหล่งของการศึกษา ค้นคว้าวิจัย เผยแพร่ข้อมูลด้านการศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีอัตลักษณ์ (Identity) ว่า “เป็นครูดี มีทักษะชีวิต จิตสาธารณะ” คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงได้ออกแบบและจัดทำหลักสูตรขึ้นหลากหลายสาขาวิชา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีความพร้อมเป็นไปตามอัตลักษณ์ดังกล่าว

ในการดำเนินการสอนระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนจำเป็นจะต้องมีความรู้พื้นฐานพอสมควรเพื่อที่จะได้เข้าใจว่าจะดำเนินการสอนไปเพื่ออะไร ดำเนินการสอนอย่างไรให้ได้ตามเป้าหมายอะไร อะไรมีอิทธิพลต่อการสอนบ้าง และจะทำให้การสอนได้ผลนั้นจะต้องรู้จักตัวนักศึกษาในแง่มุมไหน ประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนควรจะได้มีความรู้พื้นฐานตามสมควร ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (Sinlarat, P., (2014, p. 1) เช่นเดียวกับ สีสานนท์ ศรีวรรณะ (Sriwantana, S., 2013, p. 2) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นเทคนิควิธีการสอน สื่อการสอน ความรู้ของครูผู้สอน บุคลิกภาพของครูผู้สอน สถานที่บรรยากาศในห้องเรียน และอื่นๆ นอกจากนี้ประสิทธิผลของการเรียนการสอนยังขึ้นอยู่กับผู้เรียนอีกด้วย ผู้เรียนควรมีบทบาทในการเรียนได้คิดอย่างอิสระ มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีเป้าหมายและมีความกระตือรือร้น และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้ ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาตนเองให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน ดังที่ สุรางค์ ใควตระกูล (Khowtrakul, S., 2013) กล่าวว่า การที่ผู้สอนเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือไม่ว่าสาขาวิชาใดก็ตามนั้น มีความชอบวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน วิธีการสอนก็หลายหลายวิธี ผู้สอนบางท่านชอบบรรยาย บางท่านชอบสาธิต หรือนำให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง บางท่านเน้นการประยุกต์ใช้ เน้นการจำ หรือเน้นความเข้าใจ เมื่อมีความไม่ตรงกันระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและแบบการสอนของผู้สอนอาจทำให้เกิดปัญหาความเบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจในการเรียน หรือการทำคะแนนสอบได้ไม่ดีในวิชาต่างๆ เพราะการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์มีกระบวนการรับข้อมูลใหม่ๆ และมีกลยุทธ์ในการเรียนอย่างไรบ้าง เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราส่งผลโดยตรงต่อสิ่งที่เรียน นอกจากนี้ เรณูมาศ มาอุ้น (Maoun, R., 2016) ยังกล่าวว่า วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ที่พบโดยทั่วไป มี 3 วิธีการ คือ 1) Surface Approach เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะสอบให้ผ่านวิชานั้น 2) Deep Approach เกิดจากความสนใจในเนื้อหาสาระของรายวิชาที่เรียน และความต้องการที่จะกระทำสิ่งที่มี และ 3) Strategic Approach เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับ

2 Approaches โดยความแตกต่างอยู่ที่แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยขึ้นกับตัวผู้เรียนและรายวิชานั้นๆ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า แนวคิดรูปแบบการเรียนรู้ ที่เป็นที่ยอมรับมี 2 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดของ เดวิด คอลบ์ (David A.Kolb) เป็นแนวคิดที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ แบ่งรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแบบการคิด (Cognitive Style) และแนวคิดของ แอนโทนี เอฟ กราชา และไรซ์แมน (Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman) เป็นแนวคิดที่จำแนกรูปแบบการเรียนรู้ตามพฤติกรรมที่แสดงออกในการเรียนของผู้เรียน อ้างถึงในเสนห์ เดชะวงศ์ และสมพร โกมารทัต (Dechawongse and Gomaratut, 2016, p. 2) ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษามิติของพฤติกรรมตามแนวคิดของ กราชาและไรซ์แมน (Grasha and Reichman, 1975) ที่แบ่งประเภทรูปแบบการเรียนรู้เป็น 6 ประเภท ได้แก่ แบบอิสระ (Independent) แบบพึ่งพา (Dependent) แบบร่วมมือ (Collaborative) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) แบบแข่งขัน (Competitive) และแบบมีส่วนร่วม (Participant) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวเนื่องด้วยเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรมสามารถมีตัวบ่งชี้และเกณฑ์ชี้พฤติกรรมของนักศึกษาได้

ดังนั้น การที่ผู้สอนศึกษาและสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน จะทำให้ทราบว่ารูปแบบการเรียนรู้ใดที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ถ้าผู้เรียนพอใจและตั้งใจในการเรียนแล้ว ก็จะเป็นการลดปัญหาและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ง่าย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพิ่มความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ส่งผลให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข รุ่งสรรค์เพ็งพัต (Pengpat, R., 2011) เช่นเดียวกับ ทิศนา ข้ามมณี (Khaemmanee, T., 2008) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน สามารถช่วยให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมและปัญหาที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีลักษณะหลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาในส่วนที่เป็นจุดอ่อนของผู้เรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นข้อมูลใช้ในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และทักษะการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

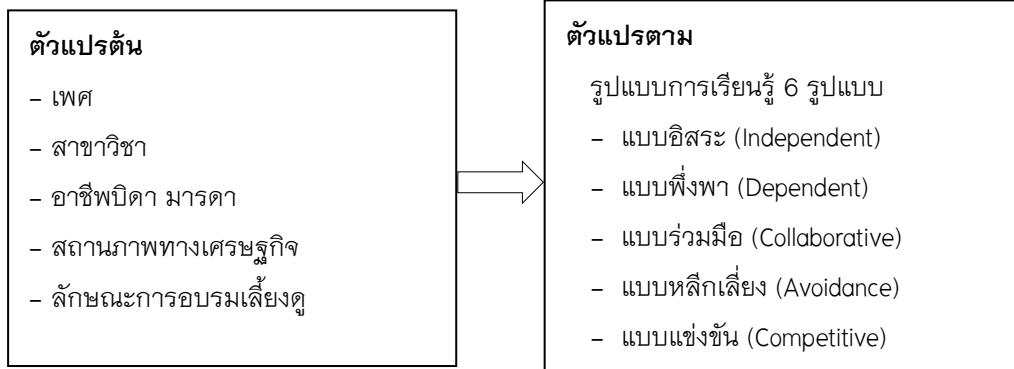
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาต่างสาขาวิชามีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน
3. นักศึกษาต่างสถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. **ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง** สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นปีที่ 1 18 สาขาวิชา จำนวน 978 คน โดยการเลือกกลุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชา

2. **เครื่องมือที่ใช้วิจัย** สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามออนไลน์ทั้งหมด 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และตอนที่ 2 แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman

2. สร้างคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นข้อความทางบวก และข้อความทางลบ โดยพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 1 น้อยที่สุด ระดับ 2 น้อย ระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 4 มาก และระดับ 5 มากที่สุด เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ โดยพัฒนาจากแบบสำรวจของ Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman แต่ละแบบมีคำถาม 10 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ ในแต่ละข้อสลับรูปแบบการเรียนรู้ ดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อที่ปรากฏในแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 ประเภท

รูปแบบการเรียนรู้	พฤติกรรม	เลขที่ข้อคำถาม
แบบอิสระ (Independent)	ผู้เรียนชอบคิดพิจารณาด้วยตนเอง มีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง และชอบทำงานตามลำพัง	1, 7, 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)	ผู้เรียนไม่เข้าร่วมเรียนกับผู้สอนและผู้เรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน ขาดความสนใจในการเรียน ไม่ใส่ใจ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	2, 8, 14, 20, 26, 32, 38, 44, 50, 56
แบบร่วมมือ (Collaborative)	ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความสามารถ มีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้สอนและผู้เรียนคนอื่นได้เป็นอย่างดี	3, 9, 15, 21, 27, 33, 39, 45, 51, 57
แบบพึ่งพา (Dependent)	ผู้เรียนแสดงความใฝ่รู้ทางสติปัญญาเพียงเล็กน้อย และเรียนรู้แต่สิ่งที่กำหนดไว้ การเรียนรู้ของผู้เรียนขึ้นอยู่กับภาระที่มอบหมายของผู้สอนและทำตามที่ผู้สอนแนะนำ	4, 10, 16, 22, 28, 34, 40, 46, 52, 58
แบบแข่งขัน (Competitive)	ผู้เรียนเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อแสดงศักยภาพที่เหนือกว่าผู้เรียนคนอื่นๆ ในห้องเรียน ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณต้องแข่งขันเพื่อรางวัล เช่น คะแนนที่สูง ความสนใจจากผู้สอน เป็นต้น	5, 11, 17, 23, 29, 35, 41, 47, 53, 59
แบบมีส่วนร่วม (Participant)	ผู้เรียนพยายามที่จะทำสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้ครบตรงตามเป้าหมาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนและทำสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียนเพียงเล็กน้อย	6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, 48, 54, 60

การตรวจและให้คะแนนแต่ละข้อ พิจารณาจากคำตอบ ซึ่งเป็นพฤติกรรมในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (Wongrattana, C., 2009, p 69)

ความคิดเห็น	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเพื่อแปลความหมาย ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.50 – 5.00	หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของคำถาม และความเหมาะสมของเกณฑ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีข้อเสนอแนะ คือ ปรับคำถามให้มีความกระชับ ตรงประเด็น และมีความถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ที่ผ่านการหาค่าความเที่ยงและการตรวจสอบทางด้านภาษา ความเหมาะสมของคำถาม และความเหมาะสมของเกณฑ์แล้ว ไปใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสำรวจมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่านในรูปแบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) กับนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอนเก็บรวบรวมด้วยตนเอง ผลการเก็บรวบรวม

ข้อมูลปรากฏว่า แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาตอบมามีจำนวน 610 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 978 คน คิดเป็นร้อยละ 62.37

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตามสาขาวิชา เพศ อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe เพื่อพิสูจน์สมมติฐานทางการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้รายข้อ จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบรูปในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบอิสระ ระดับปานกลาง ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวมทั้ง 6 รูปแบบ

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ	3.57	0.86	มาก
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง	3.10	1.19	ปานกลาง
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.01	0.82	มาก
4. รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา	3.65	0.87	มาก
5. รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน	3.13	1.13	ปานกลาง
6. รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	3.83	0.86	มาก

จากตารางที่ 2 สรุปภาพรวมระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีพฤติกรรมที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.83$) รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.65$) รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.57$) ระดับปานกลางคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.13$) และรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.10$)

ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
จำแนกตามสาขาวิชา และรูปแบบการเรียนรู้อื่น 6 รูปแบบ ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้อื่นโดยภาพรวมทั้ง 6 รูปแบบ
จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	รูปแบบการเรียนรู้อื่น											
	แบบอิสระ		แบบ หลีกเลี่ยง		แบบ ร่วมมือ		แบบ พึ่งพา		แบบ แข่งขัน		แบบมี ส่วนร่วม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การศึกษา ปฐมวัย	3.70	0.89	2.89	1.22	3.92	0.83	3.87	0.85	3.38	1.10	3.84	0.87
การ ประถมศึกษา	3.49	0.80	3.27	1.25	4.12	0.77	3.63	0.83	3.13	1.09	3.84	0.86
เกษตรศาสตร์	3.62	0.92	2.79	1.27	3.80	0.92	3.67	0.93	3.20	1.11	3.82	0.89
ครุศาสตร์	3.54	0.91	3.43	1.20	3.99	0.92	3.73	0.87	3.27	1.08	3.81	0.83
คอมพิวเตอร์ ศึกษา	3.54	0.86	3.29	1.03	4.04	0.88	3.59	0.96	3.14	1.04	3.76	0.90
เคมี	3.72	0.82	3.40	1.19	4.20	0.76	3.76	0.86	3.26	1.17	3.93	0.84
ภาษาจีน	3.56	0.77	3.29	1.05	4.11	0.76	3.64	0.81	3.08	1.02	3.85	0.83
ชีววิทยา	3.55	0.83	3.04	1.17	4.04	0.72	3.57	0.83	2.95	1.08	3.79	0.83
ดนตรีศึกษา	3.55	0.75	2.79	0.93	4.00	0.72	3.38	0.76	2.94	0.92	3.81	0.67
ภาษาไทย	3.78	0.93	2.81	1.21	3.89	0.89	3.76	0.89	3.29	1.16	3.92	0.92
นาฏศิลป์	3.53	0.84	2.74	1.02	3.85	0.91	3.63	0.88	3.06	1.11	3.77	0.85
พลศึกษา	3.55	0.88	3.34	1.12	4.05	0.83	3.64	0.87	3.07	0.96	3.85	0.95
ฟิสิกส์	3.43	0.82	3.40	0.96	4.08	0.69	3.69	0.67	3.24	0.92	3.80	0.84
วิทยาศาสตร์ ทั่วไป	3.59	0.72	3.24	1.08	4.05	0.61	3.59	0.70	3.04	1.03	3.91	0.76
ศิลปศึกษา	3.46	0.81	3.34	1.13	4.02	0.78	3.53	0.80	3.03	1.07	3.82	0.81
สังคมศึกษา	3.61	0.88	2.66	1.28	3.92	0.89	3.68	0.91	3.17	1.16	3.77	0.92
ภาษาอังกฤษ	3.51	0.75	3.22	1.01	4.00	0.78	3.61	0.82	2.91	0.95	3.81	0.78
อุตสาหกรรม ศิลป์	3.61	0.66	2.98	0.99	4.09	0.67	3.50	0.70	3.09	0.84	3.93	0.76

จากตารางที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามสาขาวิชา และรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ พบว่า

รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.78$) สาขาวิชาเคมี ($\bar{X} = 3.72$) และสาขาวิชาการศึกษาศิลปะ ($\bar{X} = 3.70$)

รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.43$) สาขาวิชาเคมี ($\bar{X} = 3.40$) และสาขาวิชาฟิสิกส์ ($\bar{X} = 3.78$)

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเคมี ($\bar{X} = 4.20$) สาขาวิชาการประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.12$) และสาขาวิชาภาษาจีน ($\bar{X} = 4.10$)

รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ ($\bar{X} = 3.87$) สาขาวิชาเคมี ($\bar{X} = 3.76$) และสาขาวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.76$)

รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ ($\bar{X} = 3.38$) สาขาวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.29$) และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.27$)

รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเคมี ($\bar{X} = 3.93$) สาขาวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.92$) และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ($\bar{X} = 3.91$)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษาในสาขาวิชาเคมี สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาการศึกษาศิลปะ จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเกือบครบทุกรูปแบบ ส่วนสาขาวิชาอื่นๆ จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นส่วนมาก ยกเว้นสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากกว่ารูปแบบอื่นๆ

2. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ($F = .080$, Sig. = .778)

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบสาขาวิชาด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาอยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.524$, Sig. = .081) เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ จำนวน 6 รูปแบบ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.2.1 นักศึกษาที่อยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.840$, $Sig. = .021$) โดยพบความแตกต่างจำนวน 3 คู่ ได้แก่ สาขาภาษาไทยและสาขาประถมศึกษา, สาขาภาษาไทยและศิลปศึกษา, สาขาภาษาไทยและสาขาฟิสิกส์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระมากกว่า นักศึกษาสาขาประถมศึกษา สาขาศิลปศึกษา และสาขาฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 นักศึกษาที่อยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.545$, $Sig. = .000$) โดยพบความแตกต่างจำนวน 4 คู่ ได้แก่ สาขาคณิตศาสตร์และสาขาสังคมศึกษา, สาขาภาษาจีนและสาขาสังคมศึกษา, สาขาฟิสิกส์และสาขาสังคมศึกษา, สาขาศิลปศึกษาและสาขาสังคมศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาคณิตศาสตร์ สาขาภาษาจีน สาขาฟิสิกส์ และสาขาศิลปศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงมากกว่านักศึกษสาขาสังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 นักศึกษาที่อยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.689$, $Sig. = .000$) โดยพบความแตกต่างจำนวน 4 คู่ ได้แก่ สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาดนตรีศึกษา, สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาศิลปศึกษา, สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาอุตสาหกรรมศิลป์, สาขาภาษาไทยและสาขาดนตรีศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพามากกว่านักศึกษสาขาสังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.4 นักศึกษาที่อยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.919$, $Sig. = .014$) โดยพบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาภาษาอังกฤษ, สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาชีววิทยา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันมากกว่า นักศึกษาภาษาอังกฤษและสาขาชีววิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักศึกษาที่อยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($F = 1.446$, $Sig. = .109$) และรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ($F = .430$, $Sig. = .978$)

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบอาชีพของบิดาด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ($F = .225$, $Sig. = .975$) เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ จำนวน 6 รูปแบบ พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.679$, $Sig. = .007$) โดยพบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ อาชีพรับราชการและอาชีพรับจ้างทั่วไป, อาชีพเกษตรกรกรรมและอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดารับราชการและเกษตรกรกรรม มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันมากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพของบิดาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบอาชีพมารดาด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.770$, $Sig. = .071$) เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ จำนวน 6 รูปแบบ พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($F = 2.108$, $Sig. = .027$), แบบหลีกเลี่ยง ($F = 3.581$, $Sig. = .000$), และแบบแข่งขัน ($F = 2.263$, $Sig. = .017$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ พบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ อาชีพรับราชการและอาชีพอื่นๆ ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก, อาชีพธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอื่นๆ ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก 2) รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง พบความแตกต่างจำนวน 3 คู่ ได้แก่ อาชีพเกษตรกรและอาชีพราชการ, อาชีพธุรกิจส่วนตัวและอาชีพรับราชการ, อาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน พบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ อาชีพเกษตรกรและอาชีพราชการ, อาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีอาชีพของมารดา รับราชการ อาชีพธุรกิจส่วนตัว และอาชีพเกษตรกร มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพของมารดาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ($F = .401$, $Sig. = .808$) เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ จำนวน 6 รูปแบบ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ($F = 5.343$, $Sig. = .000$), แบบพึ่งพา ($F = 2.872$, $Sig. = .024$), และแบบแข่งขัน ($F = 3.663$, $Sig. = .006$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง พบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน 2,501–5,000 บาท และ 5,001–7,500 บาท, รายได้ต่อเดือน 2,501–5,000 บาท และอื่นๆ 2) รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา พบความแตกต่างจำนวน 2 คู่ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน 2,501–5,000 บาท และ 500–2,500 บาท, รายได้ต่อเดือน 2,501–5,000 บาท และ 5,001–7,500 บาท 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน พบความแตกต่างจำนวน 4 คู่ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน 500–2,500 บาท และ 5,001–7,500 บาท, รายได้ต่อเดือน 2,501–5,000 บาท และ 5,001–7,500 บาท, รายได้ต่อเดือน 7,501–12,000 บาท และ 5,001–7,500 บาท, รายได้ต่อเดือน 7,501–12,000 บาท และอื่นๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ไม่เกิน 5,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แบบพึ่งพา และแบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบลักษณะการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ($F = 3.147$, $Sig. = .044$) โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($F = 3.140$, $Sig. = .044$) มีคะแนนรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษากการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดู

แบบควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วมที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว เนื่องมาจาก ผู้สอนจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักศึกษามีการทำงานร่วมกัน โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลักการและรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ลักษณะการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้หลากหลาย เช่น เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT) การสอนแบบ Jigsaw กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น นักศึกษารู้สึกว่าเรียนได้ดีที่สุดด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดและไหวพริบ ให้ความร่วมมือแก่ผู้สอนและเพื่อน ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่นถือห้องเรียนเป็นแหล่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเรียนรู้เนื้อหาวิชา มักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ เมื่อมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาร่วมกัน การเรียนรู้ที่เกิดจากการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา นักศึกษารู้สึกว่าอาจารย์กับนักศึกษาคควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนนักศึกษากล้าบอกความจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับ อนันตนิจ โพธิ์ถาวร (Pothaworn, A., 2007, p. 38) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ลงเรียนวิชาแคลคูลัส 2 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีลักษณะการเรียนรู้ที่อยู่ในเกณฑ์สูง นอกจากนี้งานวิจัยของ พูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์ และพรศรี ดิสระเตติวัตน์ (Visudtibhan and Disornatitawat, 2015) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทิศนา แชมมณี (Khaemmanee, T., 2008, p. 17) จะมีลักษณะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น มีความสุขในการเรียนรู้ หากได้ปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเรียนรู้ได้ดี หากได้ทำกิจกรรมต่างๆ ผู้เรียนพยายามที่จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน และเห็นว่าห้องเรียนเป็นสถานที่สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม รวมทั้งเป็นแหล่งสำหรับการเรียนรู้ โดยให้ความร่วมมือกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนแบบร่วมมือ สอนโดยใช้หลักการและรูปแบบร่วมมือ (Co-operative Learning) หรือ จัดรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ได้ปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน

รองลงมา คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวมีพฤติกรรมพยายามเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นักศึกษาคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้ผลคุ้มค่า สนใจกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี วงศ์รัตนรักษ์ และ กุลฤดี จิตตยานันต์ (Wongrattanarak and Chittayanunt, 2013) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร วิทยาลัยบรมราชชนนี จักรีรัช พบว่า ผู้เรียนใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือในระดับสูง

ลำดับที่ 3 คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวสนุกที่จะเรียน เมื่ออาจารย์จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ประเด็นเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนมีความจำเป็นต้องติดตาม ยอมรับกฎเกณฑ์หรือรูปแบบการสอนที่อาจารย์กำหนดขึ้น สอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (Khaemmanee, T., 2008, pp. 18–19) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนแบบพึ่งพา เป็นผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้น หรือ ความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการน้อย และจะเรียนรู้เฉพาะเรื่องที่กำหนดให้เท่านั้น โดยผู้เรียนจะยึดถือบุคคลที่สามารถพึ่งพาได้ ได้แก่ ผู้สอน หรือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นแหล่งความรู้ เนื่องจากเป็นแหล่งที่สนับสนุนและช่วยเหลือได้ เช่น โดยการให้ผู้สอนบอกว่าต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร หรือ ทำตามคำแนะนำของผู้สอน หรือ ให้เพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้นำกลุ่มในการทำงานและตนเองเป็นผู้ปฏิบัติ การเรียนการสอนรูปแบบนี้จะมีลักษณะของครูหรือผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง เป็นลำดับสุดท้าย จะเห็นว่านักศึกษาเข้าชั้นเรียนด้วยความรู้สึกถูกบังคับมากที่สุด เบื่อและไม่สนใจเนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน หลีกเลี่ยงที่จะสนใจเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ จากชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตานันท์ ศรีวรรณะ (Sriwantana, S., 2013, p. 105) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงเป็นลำดับสุดท้าย นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวนี้เป็นนักศึกษาที่ไม่สนใจเนื้อหาวิชา ไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับสาขาวิชาต่างๆ 18 สาขา พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกสาขาวิชาจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับลักษณะของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยรวมดังกล่าว ยกเว้นเฉพาะนักศึกษาใน 2 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และ สาขาวิชาภาษาไทย ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากธรรมชาติของรายวิชาที่ศึกษา ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียน และพยายามที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดในเรื่องที่ตนต้องการหรือที่กำหนดให้ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนต้องการเรียนรู้ แต่ไม่สนใจการเข้าร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่สัมพันธ์กับเป้าหมายการเรียนรู้ของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ศรีญาณลักษณ์ (Sriyandlug, K., 2008, p. 20) พบว่า ผลการศึกษารูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2550 มีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิต จำแนกตามเพศ และชั้นปี พบว่า นิสิตมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งพฤติกรรมของนิสิตที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้เป็นผู้สนใจในเนื้อหาวิชาที่

เรียน ชอบเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียน ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่ชอบร่วมกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน

3. ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ จำแนกตามเพศ สาขาวิชา อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ผลการเปรียบเทียบเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศไม่ได้เป็นปัจจัยเดียวที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ต่อความสามารถในการปรับตัวกับการเรียนรู้ ซึ่งมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น วิธีการสอนที่ใช้ในห้องเรียน การส่งเสริมและการสนับสนุนจากครู ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ความแตกต่างในเรื่องเพศอาจมีบทบาทน้อยกว่าปัจจัยเหล่านี้ในการส่งผลต่อการเรียนรู้ (Hyde and Mertz, 2009) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมศักดิ์ โทนไทย Thonthai, T. (2009, p. 155) ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาลักษณะประชากรณียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่มีเพศต่างกัน ปีการศึกษาต่างกัน และรุ่นที่ศึกษาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่ต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเปรียบเทียบสาขาวิชาด้วยวิธี Scheffe พบว่า นักศึกษาอยู่ในสาขาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ ทั้ง 6 รูปแบบ จะเห็นได้ว่า

นักศึกษาสาษาภาษาไทยเหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระมากกว่าสาขาอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระช่วยให้นักศึกษามีอิสระในการเลือกวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา สอดคล้องกับแนวคิดของ Grasha and Reichman (1975) ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบอิสระมีลักษณะชอบคิดด้วยตนเอง ชอบทำงานด้วยตนเอง พังความเห็นของเพื่อนร่วมชั้น เชื่อมั่นความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้เนื้อหาที่ตนคิดว่าสำคัญ ส่วนสาขาการศึกษาปฐมวัยเหมาะสมกับวิธีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาและแบบแข่งขัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษสาขาการศึกษาปฐมวัย เป็นกลุ่มที่มีลักษณะความอยากรู้ทางวิชาการ มีน้อย ต้องการเรียนเฉพาะที่กำหนดให้เรียน พี่ครูและเพื่อนที่เขาคิดว่าจะเป็นแหล่งและผู้สนับสนุนทางวิชาการ ทำตามแนวทางของผู้มีอำนาจ ต้องการทำงานตามคำบอก สอดคล้องกับงานวิจัยของพลยุทธ์ ตันนท์จารุญ และศรีสุดา แซ่ลี (Tantajamroon, P. & Saelee, S., 2014, p. 74–75) ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาสูง อาจเนื่องมาจาก บริบทของสังคมไทย เรื่องการอบรมเลี้ยงดู มักจะให้เด็กต้องพึ่งพาผู้อื่นสูง บิดามารดาไม่ค่อยให้อิสระในการตัดสินใจ ทำให้เด็กต้องคอยรับคำสั่งจากบิดามารดา การเรียนการสอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ครูใช้รูปแบบการสอนแบบไถ่ระหว่าง ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Centered) กับผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered) ซึ่งรูปแบบการสอนของ

ครูอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา แนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาแบบพึ่งพา โดยจัดกลุ่มแบบเพื่อนให้คำแนะนำ (Peer Group) โดยพิจารณานักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถที่สามารถให้ความรู้และคำแนะนำได้ โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำในลำดับต่อไป แนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาแบบแข่งขัน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำพยาย ความสามารถของผู้เรียน กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน จัดให้มีการทดสอบเป็นระยะๆ และแจ้งผลการทดสอบให้นักศึกษาทราบ ทิศนา แชมมณี (Khaemmanee, T., 2008, pp. 17-19)

นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดาและมารดา รับราชการ ธุรกิจส่วนตัว และเกษตรกรรม มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษาที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ทั้งนี้อาจมีหลายปัจจัย บิดาและมารดามีรายได้ที่มั่นคงและมีสภาพคล่องทาง เศรษฐกิจที่ดี อาจมีความเข้าใจ มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ มีทรัพยากรที่เพียงพอในการสนับสนุน การศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา นักศึกษาที่มีบิดาและมารดามีอาชีพเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และธุรกิจ อาจมีแรงบันดาลใจในการแข่งขันและพัฒนาตนเองในทางการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถขอยอด ในอาชีพในอนาคต (Sirin, S. R., 2005)

นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ไม่เกิน 5,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการ เรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แบบพึ่งพา และแบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป ทั้งนี้อาจส่งผลมาจากปัจจัยที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น ความสามารถในการจัดการเวลา การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น หนังสือเรียน อุปกรณ์เทคโนโลยี และสิ่ง อื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงจะมีลักษณะพฤติกรรม เป็นผู้ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ จึงไม่สนใจและพยายาม หลีกเลี่ยงใน การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ทิศนา แชมมณี (Khaemmanee, T., 2008, pp. 17-19)

นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีคะแนนรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน มากกว่านักศึกษากการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลอาจรู้สึกกระตือรือร้นและมีแรงบันดาลใจในการ แข่งขันในการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการนำความรู้มาปรับใช้ในสถานการณ์จริง การเลี้ยงดูแบบ ใช้เหตุผลอาจช่วยพัฒนาความคิดเป็นระบบและการวางแผนในการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาสามารถแข่งขัน ในการทำงานหรือแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ดีขึ้น เข้าใจความสำคัญของการตั้งเป้าหมายและการทำงาน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี เนื่องจากการแข่งขันต้องมีการวางแผนและการดำเนินการที่มีมาตรฐาน อีกทั้ง นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเองสูง นักศึกษาที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมี แนวโน้มที่จะมีความมั่นใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเองสูง เนื่องจากพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีในการ ตั้งเป้าหมายและบรรลุเป้าหมายด้วยตนเอง พ่อแม่แบบใช้เหตุผลยังสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงความ คิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Baumrind, D., 1971)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอนในทุกวิชา เพื่อที่จะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน
2. ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อาจใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้และสติปัญญาของกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. ในส่วนของนักศึกษาเอง ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบว่า ตนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบใด ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในสภาพการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด และยังช่วยสะท้อนให้เห็นว่าตนเองมีแนวโน้มที่จะใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใดมาก แบบใต้น้อย เพื่อจะได้เพิ่มหรือลดการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าของรูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆ ด้วยการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันกับนักศึกษาคนอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริงของสังคมที่ประกอบด้วยคนหลากหลายลักษณะและแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้วิธีการและรูปแบบที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงผลของความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาและรูปแบบการสอนของอาจารย์ว่าจะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหรือไม่อย่างไร
2. ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เปรียบเทียบกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นที่ศึกษาในคณะเดียวกัน

References

- Baumrind, D. (1971). A typology of parenting styles. *Developmental Psychology*, 4(1), 239–266.
- Dechawongse, S. & Gomaratut, S. (2016). *Learning Styles in Foreign Language Learning of Under Graduate Students in Thailand*. Dhurakij Pundit University.
- Faculty of Education Chiang Mai Rajabhat University. (2018). *Philosophy Vision Uniqueness Identity Core value*. <http://www.edu.cmru.ac.th/webedu2013/index.php?option=Content&action=Show-Item&id=00038&PHPSESSID=a80595560f4b5e72ac978098583c21d2f>
- Grasha, A. ; & Reichman, S. (1975). *Workshop handout on learning styles*. Ohio: Faculty of Research Center, University of Cincinnati.
- Hyde, J. S., & Mertz, J. E. (2009). Gender, culture, and mathematics performance. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 106(22), 8801–8807.
- Khaemmanee, T. (2008). *Learning style – Teaching style*. Chulalongkorn University Printing House.

- Khaemmanee, T. (2008). *Learning Styles*. Bureau of Chulalongkorn University.
- Khowtrakul, S. (2013). *Educational Psychology* (11th ed.) Bureau of Chulalongkorn University.
- Maoun, R. (2016). Effective Teaching and Learning Management at the Higher Education Lever. *Journal of Southern Technology*, 9(2), 169–176.
- Pengpat, R. (2011). *A Study of Students' Satiisfaction in Science Cpperative Learning in Daily Life*. Phetchabun: Phetchabun Rajabhat University.
- Pothaworn, A. (2007). *A Study of Learning Styles of Indicators of Success of Rajamangala University of Technology Srivijaya Student for Calculus 2 Subject with Different Mathematics Learning Achievement*. Rajamangala University of Technology Srivijaya Trang Campus.
- Sinlarat, P. (2014). *Teaching Principles and Techniques in Higher Education*. Bureau of Chulalongkorn University.
- Sirin, S. R. (2005). Socioeconomic status and academic achievement: A meta-analytic review of research. *Review of Educational Research*, 75(3), 417–453
- Sriwantana, S. (2013). *A Study of The Learning Styles of Students Studying Thai as a Foreign Language at National University of Singapore*. Srinakharinwirot University. https://ir.swu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/4170/2/Sitanan_S.pdf
- Sriyanalug, K. (2008). The Learning Styles of Chinese Language Students form the Faculty of Humanities and Social Sciences at Burapha University. *Journal of Education Burapha University*, 19(3), 15–26.
- Tantajamroon, P. & Saelee, S. (2014). *Learning Styles of Faculty of Business Administration Students Payap University*. Payap University.
- Thonthai, T. (2009). Learning Styles of Graduate Diploma Students in Teaching Profession at Princess of Naradhiwas University. *Princess of Naradhiwas University Journal*, 1(3), 145–157.
- Visudtibhan, J. P. & Disorntatiwat, P. (2015). Learning Style Preferences of Nursing Students at Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University. *Nursing Journal of The Ministry of Public Health*, 25(1), 70–82.
- Wongrattana, C. (2012). *Techniques for Using Statistics for Research* (11th ed.). Nonthaburi: Thai Neramitkit Inter Progressive.
- Wongrattanarak, W. & Chittayanunt, K. (2013). The Learning Styles of Bachelor Program Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Chakriraj. *The Journal of Boromarajonani College of Nursing, Nakhonratchasima*, 19(2), 60–72.